

1274

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 4 października 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 września 1950 r. o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania odwoławczych komisji lokalowych.

Na podstawie art. 23 ust. 3 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 września 1950 r. o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania odwoławczych komisji lokalowych (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1260) wprowadza się następującą zmianę:

§ 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W skład odwoławczej komisji lokalowej przy prezydium rady narodowej wchodzi: przewodniczą-

cy, zastępcy przewodniczącego i inni członkowie powołani przez prezydium rady narodowej. Przy najmniej połowa członków komisji powinna być powołana z listy kandydatów przedstawionej przez właściwe wojewódzkie rady związków zawodowych oraz co najmniej jeden członek komisji powinien być przedstawicielem wydziału (referatu) przemysłu prezydium właściwej rady narodowej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

1275

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 września 1954 r.

w sprawie zezwolenia dla adwokatów na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się adwokatom na zawieranie z cudzoziemcami dewizowymi w stosunkach z zagranicą umów zlecenia, w których dającym zlecenie jest cudzoziemiec dewizowy, oraz na wykonywanie tych umów, pod warunkiem:

- 1) ustalenia w tych umowach zaspokojenia należności z tytułu wynagrodzenia w sposób przewidziany w § 2,
- 2) zgłoszenia radzie adwokackiej wojewódzkiej izby adwokackiej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania zgłaszającego, faktu zawarcia takiej umowy, wygaśnięcia zlecenia oraz danych dotyczących realizacji należnego adwokatowi wynagrodzenia (§§ 3 i 4).

§ 2. 1. Zaspokojenie należności z tytułu wynagrodzenia adwokata powinno być ustalone w umowie zlecenia (§ 1):

- 1) w zagranicznych środkach płatniczych z zastrzeżeniem przekazania ich za pośrednictwem Narodowego Banku Polskiego, Banku Handlowego w Warszawie S. A. lub Banku Polska Kasa Opieki S. A. bądź
- 2) w złotych z rachunku zagranicznego wolnego dającego zlecenie cudzoziemca, bądź
- 3) w złotych z kwot pobranych na rzecz dającego zlecenie cudzoziemca, z zachowaniem przepisu § 6 pkt 4.

2. Ustalenie lub przyjęcie zaspokojenia należności z tytułu wynagrodzenia adwokata w sposób inny niż przewidziany w ust. 1 wymaga osobnego zezwolenia.

§ 3. 1. W zgłoszeniu zawarcia umowy zlecenia należy podać:

- 1) nazwisko i imię (nazwę) oraz adres dającego zlecenie,
- 2) dokładne określenie przedmiotu i zakresu zlecenia,

3) ustaloną lub przewidywaną wysokość wynagrodzenia za czynności adwokata i termin płatności.

2. W zgłoszeniu wygaśnięcia zlecenia należy, z powołaniem się na dokonane zgłoszenie zawarcia umowy, podać:

- 1) datę i przyczynę wygaśnięcia zlecenia,
- 2) ostateczną wysokość wynagrodzenia,
- 3) termin i sposób, w jakich dokonana została realizacja wynagrodzenia.

3. W przypadku gdy umowa zlecenia trwa dłużej niż rok, należy ponadto zgłosić:

- 1) wysokość wynagrodzenia otrzymanego w ciągu roku,
- 2) termin i sposób, w jakich dokonana została realizacja wynagrodzenia.

§ 4. Zgłoszenia, o których mowa w § 3, powinny być dokonane pisemnie w następujących terminach:

- 1) zgłoszenie zawarcia umowy zlecenia (§ 3 ust. 1) — niezwłocznie po zawarciu umowy,
- 2) zgłoszenie wygaśnięcia zlecenia (§ 3 ust. 2) — niezwłocznie po wygaśnięciu zlecenia,
- 3) zgłoszenie danych dotyczących realizacji wynagrodzenia (§ 3 ust. 3) — w ciągu 30 dni po upływie każdego roku, w którym nastąpiła realizacja należności.

§ 5. Zezwala się adwokatom na pobieranie w krajowych środkach płatniczych w kraju (pieniądzu efektywnym lub opiewających na walutę polską czekach, wekslach itp.) na rzecz dających zlecenie cudzoziemców należności pieniężnych, przypadających tym cudzoziemcom od krajowców dewizowych w sprawach objętych zakresem zlecenia, jeżeli dłużnik-krajowiec dewizowy dokonuje zapłaty na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego bądź zezwolenia indywidualnego, udzielonego na wniosek dłużnika lub wierzyciela.